

UDK 332.72:338.49

ZAGURSKY O.M., post-graduate

Scientific Supervisor – YUKHYMENKO P.I., Doctor of Economic Sciences

Bila Tserkva Institute of Economics and Management

FORMATION OF THE LAND MARKET INFRASTRUCTURE

At present one of the problems as far as formation of the land market infrastructure is concerned, is that some organizational reformings are carried out under the absence of the correspondent institutional and legislative acts.

It is common that because of uncertainty of terms and mechanisms of land market running after the moratorium cancel, those agriproductive structures, which operate on the areas of the rented land are not interested in defining the real value, land productivity because of the possibility not to pay obviously extra rent payment. Because of the moratorium cancel and the possibility of the rent owner to pass his own share as a plot using the mechanisms of “overwhelming right of acquisition”, decreasing of estimates of “registered hectares” correspond to the economic interest of the existing, already formed agristruktures. Thus, as K. Marx pointed, “monopolies on land” as farming object and “monopolies on land as an object of privacy, under modern conditions the newly formed agristruktures, in fact having the first kind of monopoly are trying in many institutional forms to add and fix by another kind of monopoly, private property on land in the hands of the new “latifundists” creating objectively the restrictions for the development of small and middle agripreneurship, lowering the level of competitiveness of agriproductive sector, stagnating the objective market process of formation of the effective land owner.

Real and well organized implementation of the land market is impossible without relevant infrastructure which provides its formation, functioning and development. Definitely in this sphere an important, complex work regarding organization of land market in Ukraine should be done beforehand. This work is aimed at:

Completing the procedure connected with privatization of the agricultural land by the natural determination of the objects of privatization property as plots on the area, but not “virtually” determined rent;

Developing clear mechanism of registration of rights of property on land, appointing the state structures responsible for this registration;

Creating computerized system of plots registration;

Organizing a complex of geophysics, landmeasuring works;

Creating agencies for land market in the form of land auction.

УДК 330.322.001.13

ОДНОРОГ М.А., аспірант

Науковий керівник – КОДЕНСЬКА М.Ю., д-р. екон. наук

Білоцерківський національний аграрний університет

МЕТОДИЧНІ ПІДХОДИ ДО ОЦІНКИ ІНВЕСТИЦІЙНИХ ПРОЕКТІВ І КОНТРОЛЮ ЗА ПРОЦЕСОМ ЇХ РЕАЛІЗАЦІЇ

Оцінка ефективності інвестиційних проектів є одним з найбільш важливих етапів у процесі керування реальними інвестиціями; від того, наскільки якісно виконана така оцінка, залежить правильність ухвалення остаточного рішення про прийнятність конкретного інвестиційного проекту для підприємницької фірми.

Цінність результатів оцінки економічної ефективності інвестиційних проектів залежить, *по-перше*, від повноти і вірогідності вихідних даних і, *по-друге*, від коректності методів, використовуваних при їхній обробці й аналізі.

Методи, використовувані в аналізі інвестиційної діяльності, можна підрозділити на дві групи:

а) засновані на дисконтованих оцінках;

б) засновані на облікових оцінках.

У практиці сучасного аналізу використовується більше сорока різних показників оцінки ефективності капітальних вкладень. Однак найбільш поширеними з них є лише декілька. Усі ці показники (або методи) можна віднести до двох груп:

бухгалтерські (прості, традиційні, статистичні);
фінансові (економічні, динамічні).

Одна з центральних проблем при розрахунку інвестицій полягає в тому, щоб зіставити виплати, які робляться в різні моменти часу. Для допомоги у прийнятті рішення щодо інвестиційного проекту важливе значення має розрахунковий показник, за допомогою якого визначається мінімальний обсяг продажу продукції, що виробляється господарством, при якому виробництво не буде збитковим (точка беззбитковості). Розрахунок точки беззбитковості проводиться у натуральних одиницях продукції, але можливий розрахунок і у вартісному виразі.

Щодо реалізації інвестиційної тактики, то тут достатньо повно відпрацьовані методичні підходи, які базуються на ідеології життєвого циклу проекту.

З врахуванням викладеного, фермеру потрібна методика визначення інвестиційної політики в її стратегічних аспектах, на передінвестиційній фазі. Тому в подальшому, оперуючи поняттям "інвестиційна політика" сільськогосподарського підприємства, ми будемо мати на увазі цю її особливість.

УДК 23/.28

ГРЕК І.М., асистент

Науковий керівник – ХАРЬКОВЩЕНКО Є.А., д-р. філос. наук
Білоцерківський національний аграрний університет

ПЕРЕДУМОВИ СТАНОВЛЕННЯ ХРИСТІЯНСТВА НА РУСІ

Православ'я має глибоке коріння на українських теренах, його духом просякнуті національна культура, свідомість, традиції значної частини українського народу. Проте через складну та суперечливу роль в історії України Православній церкві важко стати загальнонаціональною.

До кінця X століття Київська Русь не належала і не могла належати до ряду європейських держав. Щоб піднятися до рівня цивілізованих країн, виявилось замало підтримувати з ними політичні, економічні зв'язки. Потрібно було довести європейським країнам свою духовну співвідібність для зближення з ними. Найкращим шляхом вирішення проблеми було прийняття віри, яка б внутрішньо збагатила людину і підняла її на вищий рівень. Розв'язання цієї проблеми взяв на себе великий київський князь Володимир Святославович. Йому пропонувалися різні релігії, проте після тривалих роздумів він все-таки віддав перевагу християнській вірі. І у 988 році розпочалося хрещення Києворуської держави, яке перетворило її на повноцінну європейську країну і підняло престиж на високий рівень. Візантійська, давньоболгарська, а через них і антична духовна спадщина завдяки введенню християнства приходять на Русь і включаються в той духовний ґрунт, на якому зростає українська культура.

Як відомо, з часу офіційного прийняття християнства на Русі Православна Церква була в юрисдикції Константинопольського Патріарха. Він обирав кандидатів у митрополити Київські, поставляв їх та висилав на Русь. Тому в дотатарську добу з двадцяти одного Київських митрополитів з числа русинів було лише два: Іларіон та Климент Смолятич, котрі обирались без зносин з Константинополем. Таким чином, у 1051 році князь Ярослав Мудрий без узгодження з імператором уперше поставив митрополитом руського священика Іларіона, тим самим Руська Церква заявила про свою незалежність.

У середині XI століття папство вступило у гострий конфлікт з Візантією. Він завершився тим, що посланець папи Лева IX кардинал Гумберт наклав анафему на візантійського патріарха Михаїла Керуларія 16 липня 1054 року. У відповідь на це церковний Собор візантійських єпископів оголосив анафему папським посланцям, звинувативши Рим у тому, що він перекрутив символ віри, коли прийняв постанову Вахенського собору 809 року про «філіокве». Це в Константинополі призвело до остаточного розколу між Східною і Західною Церквами. Впливає висновок досліджень католицьких учених: «Взаємному відлученню, котре сталося в константинопольському храмі Святої Софії 1054 року, передував довгий процес відчуження. Схід і Захід уже різнилися один від одного в етнічному, політичному, а також культурному відношенні».